

NADĚŽDA GREGAROVÁ

Narozena 1950.

Na udělení Zlatého odznaku J. K. Tyla nominována Volným sdružením východočeských divadelníků v roce 2019.

Nadřa Gregarová patří mezi osobnosti, které výrazným způsobem ovlivnily východočeské amatérské divadlo. Po absolutoriu brněnské knihovnické školy nastoupila začátkem 70. let minulého století do Okresního kulturního střediska v Ústí nad Orlicí jako metodička – ke svému prvnímu a jedinému profesnímu zaměstnání. Od druhé poloviny 90. let až po odchod do důchodu pokračovala ve stejné profesi i v královéhradeckém Středisku amatérské kultury Impuls. Pracovní náplní i celoživotním posláním Nadi Gregarové se stala péče o rozvoj ochotnického divadla. Přestože na jevišti coby herečka nebo režisérka nikdy nestála, byla pro stovky divadelníků duší a ikonou amatérského hnutí – pro svou profesionální práci pořadatelskou a organizační. Skvělým způsobem dovedla spojovat lidi, přátelsky s nimi komunikovat, a proto se stala – moderním slovníkem řečeno – perfektní výkonnou producentkou formátu, který v uměleckých profesích (zvláště na západ od nás) bývá vždy vysoko ceněn. Dovedla také objevovat, vyhledávat a organizovat renomované lektorské a vzdělávací týmy a získávat pro ně významné osobnosti. A to nejen v oborech amatérské činohry, loutkového či alternativního divadla, ale také pro výchovu mladých recitátorů, pro dětské divadelní soubory, a v královéhradeckém Impulsu dokonce i v oborech pěveckých sborů, tanečních souborů atd. Nadřa Gregarová také stála u vzniku celé řady akcí, které z amatérského divadla ve východních Čechách vytvořily nepřehlédnutelný fenomén. Již v osmdesátých letech 20. století spolu s Mirkou Císařovou organizovala legendární Divadelní inspirace, podílela se na jednom z prvních „multižánrových“ českých divadelních festivalů (SuperComenius v Brandýse nad Orlicí, 1992), v témže roce také na mezinárodním festivalu dětského divadla v Kunvaldu, a do Ústí nad Orlicí na několik let přivedla i celostátní přehlídku dětského divadla. Neodmyslitelný je její vliv na rozvoj krajských divadelních postupových přehlídek v Červeném Kostelci, na královéhradeckém Audimaforu či přehlídkách dětského a loutkového divadla, na rozsáhlých vzdělávacích cyklech pro herce a režiséry... Tyto její aktivity provázely i hluboký osobní vztah k osobnostem, které oněm projektům poskytovaly mimořádný zvuk, např. k prof. Janu Císařovi, prof. Františku Laurinovi, Vladimíru Hulcovi, Haně Kofránkové, Nině Malíkové a dalším. Svými zkušenostmi přispěla i k práci řady ministerských grantových komisí, odborných rad Artamy či přípravných výborů Jiráskova Hronova... Jako členka a jednatelka Volného sdružení východočeských divadelníků se pečlivě starala o jeho členskou základnu, dokázala stmelovat a iniciovat mnohé aktivity. Podařilo se jí spolu s manželem Sašou Gregarem rozvinout pravidelné vydávání Divadelní hromady a uskutečnit řadu edičních počínů, např. vydání publikací Kale a kyselo, Císařova jarmárka, Panáčkové Hanky Voříškové, knihu vzpomínek Františka Laurina a dalších. Od roku 2000 deset let společně budovali v Čechách dosud stále největší

přehlídku nezávislého, a nejen amatérského divadla – královéhradecký Open Air program při mezinárodním festivalu Divadlo evropských regionů, který se stal nejen značkou VSVD, ale také Impulsu. Naďa Gregarová práci jednatelky brala jako mimořádnou příležitost k propojení VSVD s posláním Impulsu – v podstatě naplňovala metaforický smysl názvu této instituce. Propojení obou značek vedlo i k dalším akcím pro české amatérské divadlo zcela ojedinělým, např. k Cenění, každoročnímu setkání východočeských divadelníků všech divadelních druhů, které se v podstatě stalo jednoznačným symbolem komunikace a inspirace. Podíl Nadi Gregarové na rozvoji amatérského divadla ve východních Čechách – i v rámci celé České republiky – je nepominutelný. Přesto, že na jevišti se nikdy neobjevila jinak než v roli moderátora, stala se jednou z nejznámějších tváří současného českého amatérského divadla, osobností, která patří do jeho paměti.